

Foaia Poporului

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).
Un șir petit prima dată 14 bani, a două-oară
12 bani, a treia-oară 10 bani.

Scrisori din bătaie.

— Intâia scrisoare. —

Cantorul Ioan Cojoc scrie Părintelui Ghiță.

de Al. Ciura.

Ti-am mai scris de vîr'o patru ori, Sfintia Ta, și abia odată am căptat și eu o mică epistolie, de acasă.

Să vezi, ce bucurie a fost, când ne-am adunat într'o seară — eram la rezervă — și am scos din bluză, scrisoarea de acasă.

Erau numai câteva rânduri, dar unul ne-a înveselit foarte mult: „Părintele Ghiță vă scrie, de sărbători, că acum are mult de lucru”.

Și aşa așteptăm acum, Părinte, să îsprăvești cu spovedaniile, cu slujbele multe duhovnicești, ce le ai în Paresimi, — acum suntem în a treia săptămână — să ne trimiti și D-Ta câteva rânduri.

Știm, că scrisoarea se duce până acasă, cu întârzieri mari; și D-Tale va veni tot cu întâzire, dar colea pe Dumineca Tomii, cred că tot vom avea câteva rânduri din mâna Sfintiei Tale.

Am trecut, părinte, prin atâtea primejdii, de numai Dumnezeu drăguțul, poate înțelege, cum am scăpat, cu pielea întreagă, până acum. De câte-ori am trecut prin ploaia de gloanțe! De câte-ori au explodat lângă mine șrapnele, și am văzut, cum se rostogolesc camerezii, dar eu am scăpat teafăr până acum. Numai de două ori mi-a svârlit, un șrapnel, chipiul din cap, prin care se mai sfredeliseră și câteva gloanțe... Mă gândeam atunci: „Dumnezeu și Maica Precista mă ocrotesc” — și nu-mi mai păsa de nimic, ce se întâmpla în jurul meu.

Aveam cu mine o carte de rugăciuni, mă mai rugam și mai cântam câte-odată, când eram în șanțuri... și feriorii, când erau ciasuri mai liniștite, de abia mai râ-

păia câte un foc de pușcă, numai tocmai ca să se știe, că nu dormim — se adunau în jurul meu și cântau și ei... Odată, într'o Duminecă, eram în rezervă și părintele ne-a trimis vorbă, că nu poate veni, că slujește în altă parte. Feciorii m'au înconjurat cu toții, să le fac o liturghie. „Cum să vă slujesc eu liturghia, dacă nu-s popă? „Apoi tot o știi cânta — ziceau ei — cântăm și noi cu tine, și ne mai ușurăm sufletul. Că tot ești față bisericească”.

Și aşa ne-am dus, părinte, în biserică, pe care o zidișeră într'o săptămână fectorii din rezervă, din lemn de brad. Că pe aici, pe unde suntem noi, tot păduri de brad, cât vezi cu ochii!

M'am așezat în strană și am început slujba din Octoih și cântau fectorii după mine, (zic eu aşa „fectorii”, că eram mai mulți bătrâni decât tineri) și numai ce vedea pe câte unul, că și duce mâna la ochi și-și șterge lacrimile. Numai domnișorul notarășului, ăl de umblă la școlile mari din Peșta, n'a venit înlăuntru, ci sta rezimat de un gard și asculta afară... Dar tot l'am oblicit eu, cum și-a dus odată mâna la ochi, cum și-a luat chipiul de ofițer din cap, când am cântat „Pe Tine te lăudăm”... Dumnealui e laitnant la compania noastră... E un om bun ca pânea cea moale, dar să vede nu-i prea place miroslul de tămâie, ori numai se arată el aşa...

Părinte Ghiță, să-ți spun ce m'au rugat fectorii. Cum nu vom fi de sărbători acasă și nu vom auzi cele douăsprezece Evanghelii din Joia Patimilor, am dorit să ni le scrii și nouă, măcar pe scurt,

să cetim și noi, aici în șanțuri, pătimirea Domnului. Că alte națiuni au sfânta Scriptură, am văzut-o la Unguri și la Nemți, dar noi Români nu o avem... Am mai văzut la unii Epistolă și Visul Maicii Domnului, dar aceste nu sunt cărți de rugăciuni, în toată rânduiala că nu sunt scrise de oameni sfinți, și nu sunt binecuvântate de sfânta maică biserică...

* * *

Părinte Ghiță, iată au trecut săptămâni, de când am început scrisoarea astăzi și n'a dat Dumnezeu, să-ți-o pot trimite până acum.

Săptămâna Patimilor a fost și pentru noi o săptămână de grele năczuri dar Dumnezeu a rânduit să vedem totuș, măritul praznic al Invierii.

Domnul comandant dela batalionul legionarilor români din Bucovina ne-a spus, că în zori de zi va sosi părintele să slujească Inviera.

L'am așteptat toată noaptea, fără să închidem un ochiu, într'o groapă mare, unde era rezerva, la spatele frontului. Când voiu veni acasă și-oi arăta pe mapă, părinte, unde am fost; acum să spun numai atât, că între Prut și pădurea Duljuc...

In partea dinspre răsărit a gropii am așezat o masă cu făclii de ceară, împlântate în șrapnele... Apă sfințită a adus-o părintele într'o șeică.

Dinaintea mesei erau coșarcile cu colaci și ouă roșii, ciubăru cu Paștile...

Pe când a sosit părintele, se lumenă de ziua. Ne-am adunat cu toții în jurul mesei... deoparte și aruncă lumenă asupra noastră un reflector, cu raze verzui, iar de alta se ivia lumina de sânge a zorilor.

Când a răsunat pentru întâia oară cântarea de biruință „Hristos a inviat din morți”, am simțit cum ne sguduie o putere grozavă, cum ne furnică ceva, din creștet până în călcăie.

Și am prins a plângere cu toții, ca niște copii... Cântam și plângeam, și simțiam cum ni se ușurează sufletul, cu fiecare vorbă a cântării sfinte; cu fiecare lacrimă...

Simțiam atunci, cum se ridică ceva în slavă și ne apropie de Hristos, care a biruit moartea, făgăduind-ne și nouă păcătoșilor o altă viață, mai bună și mai fără năcazuri, ca ceea din lumea pământească.

Ne gândiam la tovarășii, cari s-au dus... bieții nostri frați, pe cari i-am îngropat la tulpina braților, punându-le la căpătăi o cruce, pe care le-am scris numele, cu baioneta înroșită în foc...

Ne gândiam la ceilalți frați, împărați pri atâtea spitale, și-i vedeam par că, cum stau întinși, galbini și supți de suferință, pe paturile lor de fier...

Ne gândiam la cei de-acasă... vedeam așa de lămurit, părinte, biserica din Gruiu, vedeam, cum oamenii încunjură biserică, cu luminițe de ceară în mână și, pe o clipită, mi să păru că eu stam în dărătul ușei celei mari și D-Ta părinte loveai cu crucea în ușe: „Deschideți, boieri, porțile voastre, să între împăratul măririi”; și eu întrebam cu glas ridicat, că să audă poporul de afară: „Cine e acela, împăratul măririi? Si iarăși auziam glasul: „Domnul cel mare și puternic... acela e împăratul măririi”.

Și iarăși m'au podidit lacrimile.

Mi-a venit în minte: voi mai vedea eu biserică din satul nostru; voi mai cântă în strană, cu bătrânuțul cantor Vasile?

Știe Dumnezeu!

Mă gândiam la oamenii din sat. Cine va fi fost la Invieră astăzi? Femei și fete, bătrâni și copii. Li vedeam, cum stau la locul lor, cu luminiță de ceară în mână și cântă cu lacrimi în ochi... și vedeam atâtea locuri goale: atâtea locuri goale, a căror stăpân nu se va mai întoarce niciodată, la scaunul de lemn, din biserică noastră...

La noi nu mă gândem de loc.

Cum am mai spus, noi pluteam în văzduh, lăudând pe Dumnezeu, că ne a învrednicit să ajungem și acest praznic, la care atâtia din noi nu au putut ajunge..

Niciodată nu mi-am putut să seamă ca acum, pe câmpul de luptă, că viața noastră e ca „un abur ce se risipește”, cum zice Scriptura și că totul e în mâna lui Dumnezeu.

El singur e domnul cel mare și puternic; El singur e împăratul măririi.

*

Așa am prăsnuit noi ziua Invierii, în anul Domnului 1916, pe malul Prutului, pe malul blestemat al Prutului...

Răvaș politic.

In anul 1916 s-au petrecut însemnante lucruri pe câmpurile de războiu de pretutindenea. Cele din urmă hărțuile din Balcan au avut loc la începutul acestui an. Apoi a urmat înfrângerea Muntenegrului și depunerea armelor din partea lor. Rușii au încercat în Basarabia, în cursul lunei Martie, o puternică ofensivă, iar Germanii au atacat Verdunul c'o înverșunare nemaiînsemnată de mare. Acum de curând am dat noi o lovitură pe frontul italian că să pătrundem înainte, și în același timp Rușii după lungi și grele pregătiri iau ofensiva împotriva frontului nostru din tre Cernăuți și Luțe, adecă pe o întindere de aproape 400 de chilometri... Toate acestea s-au petrecut fără ele să fi stat în legătură unele cu altele. Învingătoare au rămas până acum puterile centrale, cu toate că antanta nici pentru o singură clipă n'a părăsit nădejdea, că va izbuti în sfârșit să rămână învingătoare pretutindenea.

Am vorbit și noi de atâtea ori de o mare ofensivă de primăvară, pe care ar pregăti o Antanta.

Această ofensivă însă nu s'a putut destăruia, deoarece înverșunatul atac al Germanilor contra Verdunului le-a răsit fără de veste toate planurile ce șiile alcătuiseeră. Cetatea Verdun trebuia apărată și susținută de Francezi cu orice preț, și astfel rezervele de oameni și muniția pregătită fu concentrată acolo în întregime. Prin aceasta încercarea de ofensivă a Francezilor se zădărnică, marele sfat de războiu de la Paris trebui să făurească alt plan. După cât reiese din mișcările armatelor antantiste, planul lor se poate statori în chipul prenumează.

Armata franceză prin apărarea hotărâtă și dărăză a Verdunului, unde să și contraatacuri neîncetate nizuese de-a legă puteri de armată germane căt se poate de mari. Anglia are datoria să-și întindă frontul ei din Flandria, și apoi să înceapă o atacuri înverșunate pentru de-a sili pe Nemți să aducă un număr mai mare de trupe pe frontul acela... Pe mare Englezii ar fi fost chemați să și taiie drum pe mare ostică, unde le-ar fi fost cu puțință să dea sprijin aripei drepte (dela Riga) a armatei rușesti. Armata italiană ar fi trebuit să înceapă ofensivă dar după întâmplările săptămânilor din urmă trebuie să se mulțumească deocamdată de-a opri ofensiva austro-ungară. Armata antantei de la Salonichi, întărită cu rămașitele trupelor sărbești are de scop să

găsească un mijloc de-a amesteca și pe Greci în vârtejul războiului, după ce România se pare să nu mai vrea să asculte de soaptele dulci ale Antantei. Generalul Sarrai trebuie să țină totodată legată pe acest front toată armata bulgară, pentru de-a nu fi dusă în alte locuri. Aceasta însă trebuie să facă cu îscusință, fără să intre în lupte mari, un fapt căre e greu de înăpătit. În sfârșit cele mai hotărâtoare întinderi le are armata rusească, ce trebuie să învingă armatelor austro-ungare și germane, printr-o ofensivă al cărei front s'ar întinde de la Riga și până la Cernăuți. Cu acest plan vrea antanta să își ducă trupele la învingere. Planul e frumos, dar greu de înăpătit deoarece trecutul a dovedit pe deplin, că toate planurile antantei au rămas tichuite numai pe hârtie fără de-a ajunge la nici un rezultat.

Din România,

Cum am vestit și în numărul trecut al gazetei noastre, România și-a retras acum trupele sale atât dela hotările monarhiei austro-ungare, cât și de către Bulgaria. Aceasta este semnul cel mai îmbucurător atât pentru noi, cât și pentru toți prietenii adevărați ai regatului vecin, cari văd în el o întoarcere a politicii țărei spre rostul ei adevărat și sigur. Dupa zbuciumări înșelionate, pricinuite României de dușmanii ei din lăuntru, cari cu bani rușești, cu corupție și alte mijloace neieritate, au pus la cale o agitație nemaiînsemnată, i-a reușit în sfârșit guvernului prevăzător, în frunte cu prim-ministrul I. Brătianu, să îndrumă gândurile și simțăminte ei spre idealul cel mare și unic: reîntregirea trupului țărei prin cucerirea Basarabiei, de un veac și mai bine răpită cu vicleșug și jaf din partea Rușilor nemiloși și răpitori. Basarabia bogată, dornică, oropsită, chinuită, legată în lanțuri și robie de atâția ani, va aparține iarăși regatului român! Cu cătă însuflețire îmi închipui că va fi primit poporul, vesteala aceasta, și cu cătă viteză vor trece malurile Prutului blăstămat, aceia, cari de mult voiau să se răfuiască cu nămla dela miază-noapte. Si noi, cei de-aici, numai încuraja neputem la hotărârea frumoasă a guvernului român, la această veste mare și mai cu seamă la gândul că agitațiile nenorocite, la cari cu durere trebuie să spunem pe față, că și mulți dintre acei cari au fugit în mod necinstit și rușines din țara noastră, și i-au tradat cele mai sfinte interese, au luat parte neînțelegându-și rostul și datoria ce o aveau față de frații lor, lăsându-i acasă rușinii, și pradă ocărei, din pricina lor. Prin pactul economic, înființat acum de

cărând între România și puterile centrale, gloria refugiaților să sfârșit. Ei sunt așezăți acum acolo unde le este locul: în umbra disprețului și valoarei ce li se cădeau după purtarea lor. Ei vor purta vecinic scris pe fruntea desconsiderarea noastră cea mai înaltă și rușinea cea mai mare, ce li se cuvine, ca unora cari și-au tradat patria și neamul, în sânul căruia s-au născut și au crescut.

Dela Academia română.

— Primirea insuflarei a lui Gheorghe Coșbuc în sănul Academiei române. —

Sâmbătă după ameazi, Academia română a ținut ședință solemnă sub prezența d-lui Dr. I. Istrati, pentru împărțirea premiilor date în sesiunea aceasta, precum și pentru citirea raportelor cari însoțesc cărțile premiate.

Un caracter de mai pronunțată însemnatate a fost dată ședinței de ieri și prin participarea, pentru întâia seară, la lucrările Academiei, a marelui nostru poet Gheorghe Coșbuc. Noul ales a fost întimpinat în aplauzele academicianilor și în mijlocul caldei manifestării pe care publicul a făcut-o, într'un chip nepregătit, fruntașului literaturii noastre.

D. Dr. C. I. Istrati, președintele Academiei române, ureză bun venit în sănul Academiei d-lui Gheorghe Coșbuc.

Aplauzele cu cari ați fost întâmpinat, — zice d. Dr. C. I. Istrati, — v'au dovedit că erați așteptat de mult de către Academia română, care e doritoare ca tot ce e lumină și înălțare suflarească să împodobească aceste scaune.

Vă urez sănătate și viață rodnică, pentru că, pe lângă lucrările de până acum, să dați și alte lucrări tot atât de demne de opera pe care ați scris o și demne de Academie, care v'a primit în sănul său.

Un nou ropot de aplauze a acoperit ultimele cuvinte ale urării de bună venire.

D. Gh. Coșbuc, foarte mișcat de primirea ce i-să făcut, răspunde următoarele:

Mulțumesc d-lui președinte pentru frumoasele cuvinte cu cari m'a întâmpinat; e aceasta o punere de mâini peste capul meu, pentru a mă împărăti de acum încolo din darul Duhului sfânt care însuflarește acest așezământ de cultură.

D-lor membri le mulțumesc pentru că m'au găsit vrednic de a fi și eu o parte din sufletul cel mare al Academiei române.

Să vă tăie Dumnezeu, pentru a munci cu spor pentru Academie și pentru întregul neam românesc.

Impreunare partidului lui Take Ionescu cu gruparea lui Filipescu.

Duminecă seara a avut loc la București, un banchet în sala teatrului

Carol cel mare, dat d-lui Take Ionescu și celorlalți fruntași politici, cari au înapoiat decorațiile austro ungare și germane. Banchetul era să fie presidat de d. N. Filipescu, dar fiind bolnav, n'a putut lua parte, și cuvântarea ce era să o țină a fost citită de fostul ministru d. Olănescu. În acest discurs se anunță astfel unirea conservatorilor filipesciani cu conservatorii tachiști

„În timpul războiului s'a stabilit între noi o legătură solidă și am luat în seamă o dorință generală, ca toate către noi să aibă legături, legate să fie și pe viitor. Așa fiind și deosebire făcând numai la chestiuni de comitet prea mărunte ca să fi avut vreme de a ne fi ocupat de ele, vă pot anunța că împreunarea între noi e un fapt îndeplinit. (Aplauze prelungite, ovăzi). De acord asupra chestiunilor din afară și din lăuntru, ce sunt la ordinea zilei, ne am legat să le îsprăvim împreună fie la putere, fie în opozitie. Am incredere desăvârșită în biruința militară a Ententei (?) Si chiar dacă ofensiva ei n'ar reuși, tot a ei ar fi izbândă. În cazul acesta ei ar duce la defensivă și ar răpune pe dușman prin cel mai strănic mijloc: blocadă. Defensiva are întotdeauna nevoie de mai puțini oameni și prisosul l'ar rezerva neutrilor, cari n'ar vrea să participe la blocadă. Nevoind ca

România să joace rolul puțin glorios de jandarmi ai blocadei, noi dăm de aici semnul unei noi lupte, care va îndruma politica externă a României spre împlinirea aspirațiunilor noastre.

Au mai vorbit, părintele Lucaciu, prof. Cantacuzino, Mihail Deșliu, deputatul Leonte Moldovanu, prof. Tătulescu, Mihai Cantacuzino, I. Disescu și, d. Take Ionescu.

Acesta din urmă între altele a atacat cu o asprime extraordinară diplomația vieneză, anunțând că decorațiile retrimită la Viena înseamnă divorțul pentru totdeauna de Puterile Centrale.

După Consiliul de Coroană, venind d. Filipescu din străinătate, m'am dus la dânsul. I-am spus tot ce se făcuse, am cercetat împreună situațiunea și din acel moment ne-am zis: Nu mai suntem destul de tineri, nici unul, nici altul, ca să ne mai permitem o pipăire în intuneric; mâna în mâna, cu hotărârare serioasă, fără să ne despărțim nici odată, să trecem prin această criză, și să o ducem tot așa până la sfârșitul vieții". (Ovăzi prelungite).

Precum veiem aceasta este cea din urmă zbuciumare a prietenilor ententei în România. Ea a fost înfrântă prin acordul comercial, ce s'a încheiat între România și puterile centrale.

DEPEȘI.

Marele răsboiu al lumii.

Ofensiva rusă din Galicia și pe frontul bucovinean. — La Petersburg se pun mari speranțe. — Cea mai grea luptă din tot războiul.

Ofensiva rusă din Galicia și pe frontul bucovinean.

Dela cartierul de presă austro ungar, 10 Iunie. — După cele mai noi știri de pe frontul rusesc se poate conchide, că ofensiva rusească s'a mai potolit. Dar și pe ziua de eri a mai trebuit să respingem încă asalturi destul de tari, făcute de Ruși la Kolki, la Novo Alexiniec, la nord-vest de Tarnopol și în pozițiile noastre la Nistru și la cotaitura formată de rîul Strypa.

Ziua mai liniștită de eri care a urmat după marile lupte, nu înseamnă încă, că ofensiva Rușilor s'a îsprăvit. Trupele noastre au avut de îndeplinit o grea sarcină, și vor mai avea de luptă în invadare ca să respingă grosul ostierei rusești.

La Petersburg se pun mari speranțe.

Viena, 9 Iunie. — Frontul pe care au pornit rușii ofensiva lor invadatoră, are o întindere de 400 klm. În două locuri, la Okna și Olika — Rușii au reu-

sit să spargă frontul austro-ungar unde au făcut asalturi în 10—16 rânduri strânsse.

Comunicatele rusești afirmă că în multe sectoare trupele rusești au avut succese însemnate și au făcut vre-o 23,000 prizonieri, luând tunuri și mitralieze. Artleria rusă urmărește dărâmarea succesivă a lucrărilor de întărire austro-ungare, în vreme ce infanteria pe măsura succeselor pregătirei artleriei, ia în stăpânire pozițiunile dușmane. În cursul acestor lupte, comandanții de regimete rusești colonelul Lourie a fost ucis, iar colonelul Vonsigler grav rănit.

Amsterdam, 9 Iunie. — „Times“ afă următoarele dela corespondentul său din Petersburg: Imprejurări favorabile ajută ofensiva generală rusească. Mai înainte de toate timpul e uscat, așa că drumurile sunt bune și se poate ușor complecta materialul de munițiuni pentru artlerie. În Petersburg sunt legate speranțe mari și bogate de aceasta ofensiva. Se vorbește de pe acum că ofensiva se va întinde în timpul cel mai

scurt pe un front de 500 klm. Ofensiva e condusă de generalul Brusilov.

Lugano, 9 Iunie. — „Birsevija Vjedomosti“ spune cititorilor săi, că pot privi ofensiva rusească de acumă ca învingătoare. Ziarul rusesc constată că e foarte greu să se ocupe liniile de fortificații dușmane.

Ce zice comunicatul rusesc?

— Comunicatul rus delă 7 Iunie anunță: Succesele trupelor noastre în Volhinia, Galitia și Bucovina sunt mai departe întărite. Numărul prizonierilor și prăzii capturate dela izgonirea dușmanului din pozițiile lui puternic fortificate crește mereu. Câteva baterii au fost luate de infanteria noastră, cu tunuri și muniționi. — Luptele din urmă conving de fapt pe dușman de creșterea materialului nostru de răsboi. Luptele acestea au mai adăogat la creșterea increderei că prin înmulțirea materialului de răsboi distrugerea pozițiilor dușmane se va face cu și mai mult rezultat.

Succesele dobândite în cele 3 zile de luptă vădesc vitejia și bucuria de atac a trupelor rusești. M. Sa ţarul a trimis din cartierul general o telegramă prin care felicită trupele generalului Brusilov.

Precauțiunea nu ne îngăduie să indicăm numele acelor regimenter viteze, cari luptă parte cu perderea tuturor ofițerilor. Tot așa, ni e cu neputință să numim aci pe acei generali și ofițeri eroici ruși cari au murit moarte de eroi sau au fost răniți, precum și localitățile unde se desfășură luptele.

Cea mai grea luptă din tot răsboiul.

— Să dat la luarea cu asalt a fortului Vaux. —

Dela cartierul de presă german. 10 Iunie. — Atacurile grozav de înverșunate ale forțelor germane, după o lungă și victorioasă pregătire artilleristică în zilele de 1 și 2 Iunie în unghiul fortului Douaumont — satul Douamond-Damloup — care au contribuit apoi la cucerirea pădurei Caillette în ziua de 2 Iunie, iar la 3 Iunie la luarea cu asalt a satului Damloup — au avut apoi drept urmare cucerirea fortului Vaux în noaptea de 6 Iunie, mulțumită energiei teribile și vitejiei deosebite a trupelor germane. Luptele ce s-au dat în aceea regiune, în urma greutăților de loc și apropierei forturilor Souville și Tavanne — sunt de sigur cele mai grele din tot răsboiul ce s-a desfășurat în cei doi ani pe frontul apusen. Fortul Vaux a fost strănic apărat de armatele franceze și înconjurat de întăriturile cele mai mari. După ce Vaux a fost cucerit, Germanii sunt acum numai la 6 klm. departe de orașul Verdun.

Ce trebuie să știe fiecăreia om cu privire la „Ajutorul de stat?“

Locul și cum trebuie să se înștiințeze cineva pentru ca să poată primi ajutor de stat.

Se poate face în comună la notariul comunal (ori cercual) în oraș la primar (polgar-mester), ori la autoritatea cercului țară în străinătate la consulatele austro-ungare.

Și anume ori care membru al familiei îndreptățite la ajutor, precum și însuși cel înrolat.

Anunțarea trebuie să se facă sau în scris (prin rugare sau epistolă) sau prin graiu viu; autoritățile sunt îndatorate să împrotocoleze înștiințarea fără a cere vre-o plată pentru acest lucru.

Și nici pe rugarea pentru ajutor nu trebuie pus timbru deoarece cei cari fac rugare după ajutor sunt scuțiti de plata de timbru.

Până la ce timp se poate cinea înștiință?

Ori când, deoarece în decomun nu e statut timpul de anunțare (înștiințare).

Totuș autoritățile pot socoti de întârziată înștiințarea atunci când aceasta se face după șase luni socolite din ziua când cel înrolat a murit ori a dispărut sau după două luni decât cel înrolat să intors (în mod statornic) la vatra familiară: în aceste cazuri autoritățile nu mai dau ajutorul de stat!

Cui i se cuvine ajutorul de stat? În comitate o hotărere subprefecții (protopretorii, fibraile) întrucât i se cuvine ajutorul de stat; în orașe Primarii. (în Budapesta; antistăile districtuale), iar în Fiume e îndatorat a o hotărări aceasta senatul orășenesc,

Așadar cei cari au de dat vre-o jaleă în privința ajutorului să o facă la autoritățile aceste, precum și la ministerul de honvezi, care are dreptul din urmă de control asupra împărțirii ajutorului de stat.

Jalele date la ministerul de honvezi au rezultatul că ministerul va îndruma autoritățile la cercetarea jalei și va hotărî în privința ajutorării după raportul pe care îl înalțează, aceste autorități,

Ce trebuie să fie scris în jale?

Acstea trebuie să conțină descrierea pe scurt a nedreptății ce crede jălbitorul că i s-a făcut, apoi numele și comuna unde locuște acesta, precum și numirea capitalei cercului (járás). De care se ține comuna lui, a jălașului, iar dacă acesta ar locui la oraș, va trebui să amintească în jaleă circumscriptia (districtul) strada și numărul casei unde locuște, pentru că fără aceste lueruri de foarte mare însemnatate nu vor putea lăua nici o hotărire în această privință nici autoritățile și nici ministerul.

Ajutorarea începe cu ziua în care susținătorul de familie a plecat la trupă, dacă cei îndreptățiti la ajutor l-au cerut atunci îndată și dacă ei sunt săliți la ajutor începând încă din acest timp. De altfel termenul când își va lua începutul darea de ajutor îl vor hotărî autoritățile din caz în caz.

Ajutorarea ține până când ține serviciul militar, al celui înrolat. Așa dar, ajutorul se va primi chiar dacă cel înrolat e concediat ca bolnav, ori e în spital, ori în fine petrece în singurul familiei ca concediat.

După cei căzuți, dispăruti ori morți în urma unei boale, se mai poate cipa înca șase luni, începând dela sfârșitul jumătății de lună socotită dela ziua morții ori a pierderii celui înrolat.

Dacă în acest răstimp își la începutul plăierea taxelor militare statonice de susținere, nu se mai dă și pe mai departe ajutorul avut

ci numai la caz dacă suma ce cade pe o zi din taxele militare statonice e mai mică dacă suma stabilită pe o zi din ajutorul de stat avut până aci. În acest caz se mai plătește din ajutor încă pe timpul până se împlinesc cele șase luni, amintite mai sus, — deosebirea dintre cele două sume (adecă dintre taxele militare statonice, de susținere și ajutorul de stat) și aceasta se face începând cu ziua în care își ia începutul darea ajutorului (taxel) militar statonice de susținere.

Totușemenea aparținătorii celui făcut prizonier de răsboi, primesc și el ajutorul de stat în întreg răstimpul căcă este și în prinsoara.

Când se opreste, plăierea ajutorului de stat?

1. Începând cu jumătatea de lună socotită din ziua în care cel înrolat a fost concediat până totdeauna din armată.

2. Ajutorul mal începează apoi, când familia, care să împărtășește de el a ajuns la o stare atât de bună, încât se poate lipsi de el.

3. Pentru anumiți membrii din familie începează ajutorul, dacă aceia au murit, ori, dacă și păresc pe cei de cari se țin putându-se susține el însuși prin munca lor; nu primește ajutor copilul, minoran al celui înrolat, dacă mamă sa, care e îndreptățită a ridică ajutorul și pentru dânsul, nu se îngrijește de el. În acest caz autoritățile vor opri ajutorul, iar pe copilul minoran il vor trimite la asilul de copii susținut de stat.

4. În fine se opreste ajutorul și la cez, dacă cel înrolat ar fugi din armată, ori ar face vre-o crima (păcat greu).

(Va urma.)

ECONOMIE

Fânațele și păsunile.

(Continuare.)

Felul și alcătuirea fânațelor măiestrite. Fânațele măiestrite sunt de două feluri: temporale și de veci.

Temporal e fânațul menit a dăinui 3—6 ani, când apoi se preschimbă în arătură, pregătind întrucât un alt fânaț temporal, altul. Prin astfel de cultură cu schimbul, când pajiște când arătură, pământul se îmbunătășește de minune așa că trifoliul și ierburile intrec cu mult pajiștile de veci; plantele ce urmează în țelina spartă, îndeosebi cucuruzul, dar și cartofii, bostănoasele, grâul și c. l., propășesc de asemenea foarte bine. Venitul însuși covârșește pe al pământului arat an de an, pe lângă că gospodăria în amestec cere multă pușină și gunoi abia când și când.

Pentru fânațele supuse culturiei cu schimbul recomandăm a se semăna multișoare feluri de nutreț, cam $\frac{1}{3}$ trifoli roșu și nutreț corect în părți egale și $\frac{2}{3}$ ierburi finale, joase și mijlocii, între cari mult golomoț (golomăț, lat. *Dactylis glomerata*, păluș (iarba olii, lat. *Poa pratensis*) și abia 10%, așadar $\frac{1}{10}$ parte iarbă engleză și 5% iarbă italiană, cari amândouă pleau 1 an sau 2, făcând loc ierburilor dăinuitoare.

Pe seama fânațelor de veci se vor alege ierburi cât de multe și mai numai dăinuitoare, mărginind cele două trifoliuri la $\frac{1}{5}$ parte (20%) și tot așa ierburile trecătoare, ca d. e. iarbă engleză și italiană, timoftica (iarba lui Timoteiu lat. *Phlomis pratense*) și ovăsciorul (iarba franeză), Cătățimea ierburilor finale să fie egală cu a celor joase.

Inființarea fânațelor măiestrite. O ne- spărată cerință e pragătirea locului ca pentru

cănepe (dacă e să izbutim în) deplin. Așadar una sau mai bine două arături vara și de cu toamnă și alta, și treia, în sfîrșul sămânătorului, primăvara de timpuriu. Dacă pământul ar fi uscătos din fîrșa sa, căci dacă coasura e așteptată, primăvara, cu neastămpăr, semânătorul se va îndeplini toamna, prin Septembrie sau cu începerea lui Octombrie așa ca ierburile și trifoiul să aibă cînd se intrăma contra gerului; la din contră, primăvara, pe dată ce pământul s'a abicit binisori. Uscăciunea și arșițe de mai târziu sunt vătămoare tineriei paștelui.

Semână trifoiului ca mai grea și luncioasă se va împrăștia osebit de a erburilor, amestecând căt mai deopotrivă cele două trifouri, roșu și corcică, și tot așa feluritele erburii. Asemenea trifoiului, care gingează fiind în tinerie, așa și amestecul de ierburi și trifoi, se semănă bucuros în urma cutării spicoase ocrotitoare: ovăs sau orz, alac sau grâu. Spre a întimpina îmbrâncirea erburilor plăpânde, spicoasa se va semăna abia pe jumătate așa deasă ca de obi-

ceiu, cosindu-se apoi în stare verde. Semână spicoasei se scopere cu grapa ori de-adreptul cu semânătoarea. Urmează cele două trifouri în amestec și în sfîrșit ierburile, care se vor acoperi cu o subțire pătură de tărâna, cu ajutorul unei grape ușoare de nucle. Prin grapa cu dinți s-ar veni cu mult prea adânc atât semână ierburiilor căt și a trifoiului. Deocamdată așa mai cuminte e să o lăsa neacoperită, în grija ploii, care o ingropă destul de bine.

A semână ierburi în pământ burulenos și pregătit încă așa în treacăt prin o singură arătură este să spesă și să munci aproape de giaba. Cu atât mai prielnică e pregătirea făptuită prin amintirile trei arătură, ceea dintâi sau a două căt mai adâncă în preajma iernii. Unde recoltele premergătoare ar fi istovit pământul nu rămâne decât îngrășarea cu gunoiu încărcătă dospit. Gunoiul, pregătirea și scumpetea avea pipărată și sămînătorilor de iarbă sunt cu vîrf răspălită prin nutrețul foarte bun și foarte mult ce dobândim anii de arăndul, o singură pregătire fiind de ajuns

spre a chizăgi recoltele până și în viitorul său-departat.

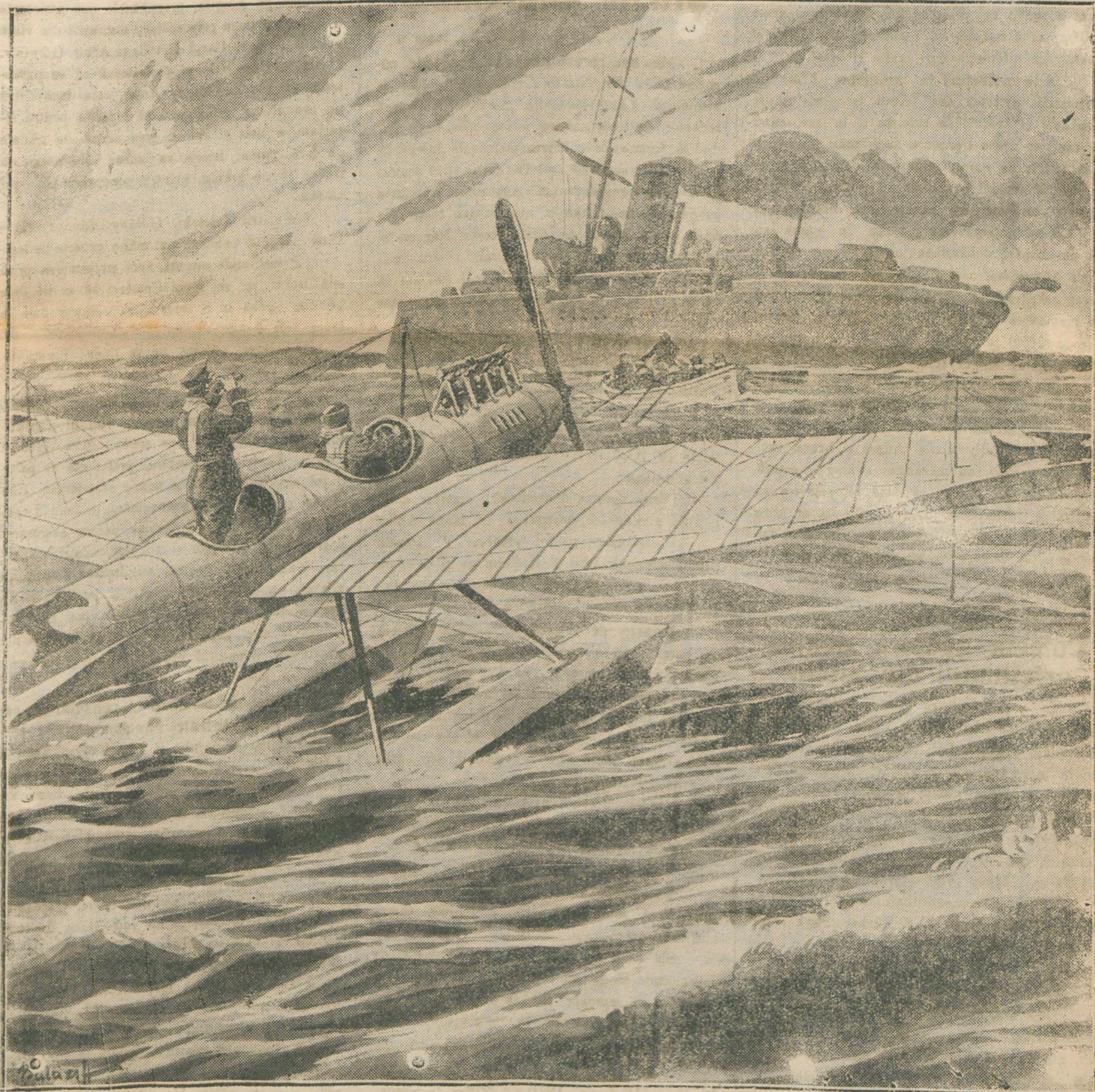
Trebuința fânățelor măiestrite e simțită mai ales unde puținătatea paștelui naturale face amevoioasă sau cu neputință ținerea vitelor în numărul dorit.

In pământ cam săracescios și cu deosebire urmând, după semânătorul ierburiilor, timp secos și, mai târziu, ger sec cu vînturi, întâlnim și în paștele măiestrită goluri și vestre plăjuve cari, amintim și aici, ar trebui cărpite, dacă nu în regulă cu același material, macar cu floarea rămasă din fân bun și proaspăt. Operația însăși e descrisă în »Poala Poporului« sub nr. 24.

Încolo fânățele măiestrite, îndeosebi cele de veci, supuse ar trebui la îngrijirile arătate sub același număr.

Trifoiarba. Cu acest nume ciudat însemnăm, de dragul surșimei, amestecul aiurea de folosit din trifoli și ierburi. Față de a trifoiului semânător singur, cultura trifoiierbei e hotărât mai sigură, tocmai fiindă iau parte, în loc de una,

Un aeroplano oprind un vapor comercial.

Aeroplanele germane, care și până acum au desvoltat o lucrare nemaipomenită pe câmpurile mari de luptă, au găsit acum un fel nou pentru ca să-și arate puterea și îndemânarea. Ele zboară peste mari în lung și în lat, cautând va-

poare de comerț de-ale dușmanului, pe cari le oprește și le cercetează. Chipul nostru din numărul de azi ne infățișează un aeroplano, care a oprit un vapor comercial și îi cercetează conținutul, se vadă dacă nu are mărfuri de contrabandă.

mai multe plante, cu cereri mult puțin cesebite. Un alt folos e că dobândim un nutreț mai priușios vitelor și că pășunea ce rămâne e mai presus de a trifoiului gol, atât de primejdia în stare verde. Asemenea fânațe dăinuesc chiar și zeci de ani, dacă în alegerea semințelor s'a urmat cum trebuie, adică de așa ca să le tighească clima, poziția și felul pământului.

A semină iacășa de a valma ceeace imbie cutare sfârnar a toate știutor este a umbra orbecând. Încă și mai rău o pătim urmărind pe cari semină floare de fân rămasă de ani și încărcată de torțel, (tortal, iniță, mătase, steagul zânelor) și alte gozuri datorite burvenilor ne-trebnice. De căi semințe prosaste, aşadar prea ușoare sau învechite sub cuvânt că ar fi mai eficiente, mai bine e să ne adresăm la firme mari, cumpărând în totdeauna lamura, care singură imbie deplină siguranță. Aceste firme bucurios arată, care pământ ce fel de ierburi cere și în ce cărăuime fiecare?

Indatnat e amestecul din trifoiu roșu și corcicătă 20%. Restul se va compune din iarba italiană, timoftică, ovăscior, coada vulpe și câteva ierburi mărunte. Pentru fânațe de numai 2 sau 3 ani recomandăm trifoliu roșu vre-o 30%, iarba italiană și timoftică cătă 10% și restul din diferite ierburi înalte și joase.

Aite nutrețuri în amestec. Afara de trifoiară, amestec des folosit în toate fările luminate și vrednic de cultivat și la noi, când și când se naște trebuința de a păsi împreună alte plante de nutreț în număr de 2 ori și de 3, fie că trifoiul a suferit de ger sau că nu i priește seminat fiind neamestecat, fie că ne-ar fi trebuit nutreț verde căt mai în grabă sau că am urmări dobândirea unei a doua recolte, unde a premers cutare spicăsă. Binevenită și chiar neapărătă e cultura în amestec mai ales în prevederea lipsei altui nutreț verde. Semințele ar trebui imprăștiate mai des ca având de a face cu un singur soi.

Des întrebuișăt și la noi e amestecul din măzăriche și tot atâta ovăs drept proptea. Aiurea vedem cultivându-se în amestec norocos hrîșcă și muștar alb cum și hrîșcă și hrana vacii (*lat. Spergula*) sau măzăriche și alac ori secără. Cositul are să urmzeze pe dată ce plantele au apucat să inflorească. Din cositul ce ar urma într-un tățiu, după înflorire, ne alegem cu nutreț coloros, anevoie de mistuit și trecut pe din jos în mucădere, în paguba nutrirei.

D. Comșa.

Colecta noastră pentru orfelinatul din Sibiu.

La colecta noastră pentru orfelinat cetățenii noștri ne trimis mereu sume frumoase, pe cazi le-am colectat. Din pricina, că nu am avut loc la indemnă, nu ne-a fost eu puțină de a publica în fiecare număr această colectă. De acum însă ne vom da silință a ne achita de datoria aceasta și a publica numele binevoitorilor dăruită, cari cu banul lor au așezat cătă o cărămidă în clădirea orfelinatului din Sibiu.

Astfel au mai contribuit cu o colectă Gefrt. Aron Todea, Viena VII Dreher Park suma de 60 cor. 20 fil.

K. u K. Komando St. 4/16 F. H. R. Feldpost 43 suma de 62 cor.

Dela aceste două colecte avem numai mandatul postal cu bani, dar lista celor cari au dăruit, nu o avem. Lă rugăm să ni-o mai trimită încă odată, spre a publica apoi și numele dăruitălor.

Elevii școală din Zlagna au dăruit 140 cor.

Colecta lui Gheorghe Crăciun. Căspel în suma de 29 cor., dela care așăderes nu ne-a sosit lista dăruitălor.

Apol Gheorghe Grancea din Avrig a dăruit 5 cor.

Colecia d-lui sergent major Porfiriu Boila; reg. Nr. 9 de husari la honveză:

Au dăruit: Porfiriu Boila, comerciant, Brad (com. Hunedoarei) 10 cor. Traian Hentes, Iernut (com. Kisküküllő) 8 cor. Miron Dath, Alvincet 5 cor. Petru Lascu, Alvincet 5 cor. Gheorghe Albu, M. Șaroș 4 cor. Ioan Deac, Sibiu 3 cor. Icsif Petrașcu, Lámkerék 2 cor. Gheorghe Man, Dicio Sân-Martin 2 cor. Nicolae Iuănaș, Egeres 2 cor. Traian Păcurar, Királypatak 2 cor. Ionuț Solea Cisteul ungur 2 cor. Ioan Coborzan Morlaka 2 cor. Mihailă Marica, Mezőör 2 cor. Petru Sicora, Criștor (com. Hunyad) 2 cor. Gligor Petrișor, Lșman 2 cor. Petru Turian, Sibiu 2 cor. Ioan Morariu, Mikloslaka 2 cor. Carol Runa, Barátos 2 cor. Naftanilă Hanc, Dicio-Sân-Martin 2 cor. Ioan Cernea Desj 2 cor. Ioan Roman, Petridu 2 cor. Zaharie Coman, Dal 2 cor. Angustin Gala, Kraszna Horvath 1 cor. Cu total 68 cor.

Stirile Săptămînii.

Sibiu, 15 Iunie n.

Membru corespondent al Academiei române. D-l Dr. Silviu Dragomir, profesor la seminarul »Andrei« din Sibiu și împreună redactor la foaia noastră, a fost ales, judecându-l se frumosese și însemnările sale lucrări de istorie bisericească pe care le-a scris până acum, de membru corespondent al »Academiei« în laturea istorică. Dorim Tânărului academician toate cele bune și mai presus de alele aceeașă dragoste și însuflețire pentru trecutul neamului nostru, ca și până acum, ea din silință și darul cel are să ne lumineze și înțeleasă și pe noi cu raze strălucitoare și bogate.

Să trăiască!

Carte premiată de Academia română. Vestim eu bucurie că la propunerea și raportul dl S. Mehedinți asupra cărței d-lui Victor Păcală: Monografia satului Răřinari, ea a fost premiată cu 1000 lei din premiul Adamachi a secției științifice.

Cartea conține o prețioasă cercetare amănunțită a centrelor etnografice de lângă Sibiu.

Il felicităm pe d-l profesor V. Păcală pentru succesul avut și să dorim ca și de-acum înainte cu aceeași energie să continue mai de parte activitatea sa etnografică.

Moarte de eroi. — Cu inima sfâșiată de durere vin să anunță consârgenii, prietenii, binefăcătorii și cunoșcuții, că fiul meu Valeriu Publiu Prodan, aspirant de cadet în Reg. de Inf. 50, fulgerat prin inimă de glonț italiano-italian în 24 Maiu st. n. la 3 oare p. m. și-a dat nobilul și spre fapte mari învățătatul său suflet în grija vecinicielui.

Roaidele bravurei sale din 24 Maiu, ziua premergătoare a morții sale, când a fost decorat cu mareea medalie de aur pentru viteje, sărmănat, n'a avut timp să le guste.

Să stins! Căci scriu-ne și cu două zile înainte, că moartea îl paște. și-a luat rămas bun dela noi.

Să stins un tânăr de o rază modestie, de o sobrietate și de un caracter spartan, care în viață lui de aproape 20 de ani nu a cunoscut decât suferințe și împlinirea datorințelor.

Rectificare. — Onorată Redactiune, în legătură cu notița ce a apărut, în Nr. 36 dela 28 Maiu (10 Iunie) 1916 cu privire la adunarea generală municipală din 5 Iunie n. a. c. Vă comunicăm, că clubul comitatens român nu s'a întrunit și nu a luat nici o hotărâre cu privire la adunarea generală din chestiune. Prin urmare

combinăriile cuprinse în aceea notiță sunt lipsite de temeină. — Sibiu la 13 Iunie n. 1916. — Al. D Voastră stimător Dr. L. Borcia.

Ne-a trimis o rectificare și dl I. B. Boiu, pe care însă credem că nu mai e nevoie să o dăm publică, după ce însuși clubul îl dă dreptate deplină D-Sale. Luăm și noi la cunoștință aceste și regretăm, că rău informații am fost induși în eroare. Prin aceasta obține și dl Boiu deplină satisfacție.

Deschiderea Camerei ungare. Mercuri 7 Iunie, s'a deschis Camera ungă. Președintele Bróthy, într'un discurs mai lung a făcut o reprivire asupra războiului, relevând succesele puterilor centrale pe toate fronturile. Propune ca parlamentul ungur să salute telegrafic pe moștenitorul de iron pentru succesele ofensive contra Italiei. Mâine, înălinindu-se 49 de ani de când regale și-a pus pe frunte coroana sf. Stefan, propune Camerei să salute pe monarh.

Președintele Camerei anunță apoi că dela ultima sesiune, au murit următorii deputați ungari: baronul Alfons Nyáry, baronul Stefan Stojanovich, contele Samuel Teleki, Stefan Vojnits. Parentăd pe aceștia, președintele mai amintește și moartea a două personalități marcante din viață publică ungă, Carol Eötvös și Artur Görgény. Deputatul Géza Polonyi protestează că se parentează numele lui Görgény Artur, care dacă a fost un conducător remarcabil al luptelor pentru libertate, a stat și sub o grea acuză de trădare de care numai istoria va judeca. De aceea nu trebuie să ne grăbim printre parentare să l reabilităm.

Ministrul Teleszki, Gillány, Sándor, Harákán prezintă Camerei mai multe proiecte de legi.

Președintele anunță apoi propunerea prim-ministrului, ca ședințele Camerei să se tie dela 10 dim. până la 8 seara, cu o întrerupere la prânz de 2—4.

Vîtoarea ședință se va tine Vineri dimineață.

Președintele partidului național român donează 10'000 Cor. pentru fondul ziaristilor. Din Sibiu ne vine stirea, că d. George Pop de Băsești, venerabilul președinte al partidului național român a trimis secretarului Epitropiei fondului ziaristilor români, d. Ioan Lepădatu suma de 10'000 coroane, pentru asigurarea soartei prea iubișilor și vitejilor noștri ziaristi, cari s-au luptat pentru asigurarea drepturilor noastre naționale, desinteresați și jertfitori ai libertății lor personale, cum rar le pot găsi pe rehea la alte popoare, — cum se exprimă astăzi de inimose donatorul generos, în scrisoarea ce a adresat-o Epitropiei.

Un român membru în consiliul de administrație al centralei băncilor ungare. Distinsul nostru economist și finanțier, d. Ioan I. Lepădatu, directorul Băncii generale de asigurare din Sibiu, care și în cercurile financiare maghiare se bucură de frumos renume, a fost ales membru în consiliul de administrație al „Centralei băncilor din Ungaria“ ca reprezentant al băncilor românești.

Centenar. Se înălină în anul acesta o sută de ani dela nașterea lui Ion Ghica, distinsul scriitor și bărbat politic al României. În mai multe rânduri a stat în fruntea guvernului, iar pe la sfârșitul vieții a fost ministru plenipotențial la Londra, unde s'a bucurat de mare trecere. Ca director al teatrelor din România a depus o muncă neobosită pentru organizarea lor. Membru și președinte al Academiei române a publicat: Scrisori către V. Alexandri, o icoană a moravurilor timpului său; Amintiri din pribegie, scrisori și acte privitoare la revoluția din 1848; Convorbiri economice și a. Ion Ghica a murit în 1897 respectat și iubit de cei ce l-au cunoscut.

Şefii partidului junilor cehi osândiți la moarte pentru înaltă trădare. După o desbatere de șase luni, s'a terminat înaintea tribunalului militar, procesul intentat pentru înaltă trădare cunoșușilor conducători al partidului junilor cehi, dr. Kramarz și tovarășii. Toți cei patru acuzați au fost osândiți la moarte, prin streang. Sentința cuprinde în acelaș timp dispoziția că condamnarea la moarte să fie executată întâi asupra acuzatului Cervinka, fostul secretar de redacție al ziarului „Narodny Listy” apoi asupra acuzatului Zamzal, în al treilea rând asupra deputatului dr. Rosin, și la urmă asupra deputatului dr. Kramarz, ațătorul principal. — Cel din urmă doi își pierd titlul de doctor. Ambii au primit cu un zâmbet sentința de moarte.

Desbatările procesului au inceput la 6 Decembrie 1915. Instrucția procesului s'a terminat la începutul lui Mai. Cuvântarea procurorului militar a durat 4 zile dela 15 până la 19 Maiu, cu vîntarea d-rului Kramarz a durat trei zile, apăratului d-rului Kramarz, a vorbit proape 6 zile dela 23 până la 29 Maiu. A urmat apoi cuvântarea advocatului dr. Lewith care a apărăt pe acuzatul Zamzal. După răspunsul procurorului și după ce d-rul Kramarz a mai vorbit dr. Körner și dr. Lewith. La 31 Maiu, adică la 121-a zi de desbatere, procesul s'a terminat și luni s'a pronunțat sentința.

Cununie. Dl Iraian I. Olariu, absolvent de teologie își va serba cununia cu d-ra Iosefa Herbay, în 18 Iunie s. n. în biserică din Dobra. — Felicitările noastre!

Ordinațiuni ministeriale mai noi. Aducerea în circulație secolă de cer, brad, și a gubelor de gir. — Ministrul r. ung. sub Nr. 992 până 1916, M. E. a dispus următoarele ordinațiuni: toți aceia economi, proprietari sau comercianți, cari să ocupă cu cultivarea sau strângerea scoarțelor de brad, cer și gubileșuri de gir, precum și aceia cari au adunat dela cultivatorii sau dela alte persoane pentru vânzare scoarțele numite, sunt datori ca cantitățile adunate sau dacă sunt afișate pe locul productiv de pădure sau a fost depuse în magazine produsele de scoarțe până în 1 Maiu a. c. sau se vor transporta ulterior, începând din luna Iunie 1916, sunt datori ale oferii spre cumpărare Societății Centrale ale industrial de piele societate pe acții (soc. regnicolară), în Budapesta, V. ker. Nádor utca 12, pe lângă prețurile maximale, statorite de autoritățile competente. Ofertele să pot face

prin blanchetele afișate la Centrala societății, cari trebuie trimise prin poștă, recomandat pe adresa: „A Magyar Szt. Korona országosinak Börípari Központja, mint részvénnytársaság”, (Budapest, V. Nábor-u. 12.)

Aducerea în circulație a gubelor (boabe de stejar). Ministrul r. ung. sub nr. 923—916. M. E. dispune fabricanților de piele (argăitorilor), ca să expoteze gubele de stejar numai Centralei industriale de piele. Aceia industriași, cari și a câștigat o cantitate de găsi, o pot vinde numai indivizilor și firmei aceleia, care prin un decret special ai Ministrului r. ung. este îndepărtat la acesta. Proviziunea vândută, respective cumpărătă, e dator atât cumpărătorul, cât și vânzătorul și încă separat fiește care a o înștiință pentru ținerea în evidență, prin blanchetele afișate la Centrala societății industrial de piele din Budapest.

— Aducerea în circulație a lânei de oale argăsită și lucrată. În urma dispozițiunii Ministerului r. ung. sub Nr. 1575—916 M. E. dispune ca lâna lucrată și argăsită să poate fi pună în circulație fără adeverință și timbru oficios.

Producția muzicală dela Unicum. Marți după amiază, s-au produs la Unicum în Sibiu, elevii și elevele directorului de muzică Artur Stubbe. Tinerimea care s'a prezintat pe podiu a fost peste tot bine pregătită atât la pian, cât și la violonă și la canto. Am constatat mai multe talente capabile să adâncească bucătările executate, între care erau multe piese nu tocmai ușoare de cântat, compuse de Schumann, Beethoven, Chopin, Mozart, Čeaikovski, Schubert, Bach s. a. Intre elevile aplaudate se găsește și o româncă, d-oara Eugenia Simion, care s'a distins la pian prin acorduri bine prinse și prin nuanțări evidente. Dovadă că are un bun instructor în ale artei. (A).

Prețuri maxime pentru cartofi. Prin oordonanță recentă, Nr. 1572—916 M. E., guvernul a anunțat, că pentru cartofii din recoltă a. c. — întrucât ajung în circulație până la 15 August a. c. — nu au valoare prețurile maxime fixate prin ordonanță Nr. 3573/915 M. E. Din contră se mențin și după 31 Maiu a. c. prețurile maxime de K. 11' — resp. K. 9' — pentru cartofii din recoltă anului 1915.

Fabricarea și punerea în circulație a drojdiuței (dospeală). Amănându-se oprirea dela fermentarea drojdiuței, Ministrul de agricultură

pentru regularea fabricării și punerea în circulație a drojdiuței, pe baza art. de lege din XLVI din 1815, în concordanță cu ministrul de interne și de comerț, a dat ordin cu Nr. 62200—916 X. p. 2. Ordinul întră în vigoare cu 1 Iunie a. c. ce să poate vedea la magistratul orașului din loc.

Cultura urzicilor. Ministrul comun de războiu a întrumăt toate comandanțurile de piață, să aducă la cunoștință tuturor interesătorilor, cari doresc să cultive urzici pe pământurile lor nelucrate (părlog), că autoritățile militare sunt gata să le pună la dispoziție brațe muncitoare: soldați afară de serviciu, convalescenți și prizonieri. Autoritatea militară se îngrijește singură de întreținerea lucrătorilor, dacă în schimb își se asigură recolta de urzici. Fiind orice teren apt pentru cultura de urzici înseamnă aceasta un mare avantaj pentru interesați, pentru că de o parte se lucrează pământul părăsit, de altă parte se va continua și în timp de pace cultura de urzici, care reclamând puțin lucru și scurt timp, promite relativ câștig mare.

Cumpărare de cucuruz. Ministrul de agricultură dispune în ordonația sa de sub numărul 43 000, dată în 15 Maiu n., că nu mai să se societatea pentru produsele de război, și comisionarii acesteia, ci și alții, particulari, pot cumpăra cucuruz pentru hrănire, îngășare și pentru casă, pe teritoriul comitatelor Arad, Timiș și Cenad, precum și pe teritoriul orașelor Arad, Timișoara, și Verșet.

Ce-i cu lâna? — Să știe că statul a rechiziționat și lâna pentru trebuințele sale. Cele care au lână însă de vânzare pentru de-a nu fi trași pe sfoară de feluri agenti, să se adreseze d-lui Jacob Lövy Fleischergasse 3 etajul II în concelarile, de unde vor primi informații fără plată.

Cea mai mare plătită de dare în America este soția ambasadorului american din Viena, cu numele Penfield. Ea trece de cea mai bogată femeie din America și după că-na Bertha Krupp-Bohlen, este cea mai bogată femeie din lume. Avea ei este 70 mil. dolari, cari fac în imprejurări normale, 350 mil. de coroane. Venitul ei anual este $3\frac{1}{2}$ mil. dolari, din cari piătește o dare de 245,000 dolari sau 1.225.000 K.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșa.

Pentru editură responsabil: Ioan Herță.

Tiparul „Tipografia Poporului”

Ludovic Ferencz

croitor de bărbăti
SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomandă p. t. publicului
cele mai noi stofe de
toamnă și iarnă în mare
asortiment.

Noutățile

sosite chiar acum, pentru haine
de bărbăti stofe indigene
din cari se execută după măsură
cele mai moderne vestimente pre-
cum: Sacko, Jaquete și haine
de salon, cu prețuri foarte
moderate.

Deosebită atenționare
merită noutățile de stofe pentru
pardisuri și „Raglan”, cari
se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra reverenților confeționate în atelierul meu, îmi permit a atrage deosebită atenționare a On. domni preoți și teologi absovenți. — În cazuri de urgență confectionez un rând complet de haine în timp
de 24 ore. — Uniforme pentru voluntari, cum și tot felul de articlii de uniformă, după prescripție croită cea mai nouă.

CAFEA

cu 50% mai ieftină decât la alții,
având un gust plin de aromă, americană
potrivită prin conținutul ei bogat și

bun pentru a face economie, împreună cu zaharul trebuințos pentru ea, îl rețină în săculete de probă de către 5 Kg. cu 26 Cor. firma :

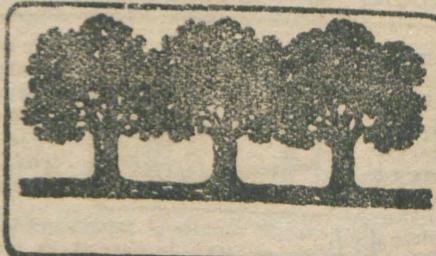
A. Sapra

Export de cafea în M. Rahó 526

Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

în SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

Această bere
e căutată și
se bea cu plăcere
de toti cario cunoscătă
la orașe
că și la sate
124

Că berea
noastră e
foarte căuta-
tă se poate
vedea și de
acole că cum-
părătorii se
lumulesc
mereu

Moșie de dat în arândă,

pe hotarul Turda de 226—300 jucării catastrale constătoare din pământ arător de I-a clasa, livezi și flinăj. Moșia e de arândat cu 1 Oct. a. c. 1916. Informațiuni da Dl Dr. Octavian Rusu la banca Albina, în Sibiu strada măcelarilor.

Anunț.

Trei veri toți trei cu certificat și o mașină de săpat re aflată de vânzare la Lazar Vu'k, Sibiu, Lohmühle I.

Mape de vânzare.

Mapa Europei K 1.80
" Rusiei cu Galitia 1.20
" Franței cu Belgia 1.20
" Țărilor balcanice 1.20

Se află de vânzare la

Administrația „Folii Poporului”

Pentru porto recomandat este să se adauge 35 bani deosebit.

